

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 08 kwietnia 2013 r.

RKT-430-04/12/MZ

DECYZJA Nr RKT-03/2013

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Adrianowi Zającowi, prowadzącemu działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach **karę pieniężną** w wysokości **10000 zł** (słownie: dziesięciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość **2446,06 euro** (słownie: dwóch tysięcy czterystu czterdziestu sześciu euro sześciu centów), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-26/12/MZ mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach;

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się obciążyć Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **21 zł** (słownie: dwudziestu jeden złotych), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także jako „Prezes Urzędu”) w dniu 23 października 2012 r. Postanowieniem Nr 1 wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach (dalej także jako „Przedsiębiorca”), kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz.

331 ze zm. - dalej także jako „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”) w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-26/12/MZ mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach (dowód: karty nr 1-2).

Postanowieniem nr 2 z dnia 23 października 2012 r. zaliczono w poczet dowodów dokumenty uzyskane przez Prezesa Urzędu w toku ww. postępowania wyjaśniającego (dowód: karta nr 4). Postanowienie nr 1 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, a także Postanowienie nr 2 wraz z zawiadomieniem o zaliczeniu w poczet dowodów zostały wysłane pocztą listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Ww. przesyłka została w dn. 19 listopada 2012 r. zwrócona do Delegatury w Katowicach przez pocztę, z adnotacjami na kopercie o awizowaniu przesyłki przez pocztę w dn. 26 października 2012 r. („adresat nieobecny, mieszkanie zamknięte, awizowano”) i o powtórnym awizowaniu w dn. 5 listopada 2012 r. Ponieważ przesyłki nie podjęto w terminie w urzędzie pocztowym, w dn. 12 listopada 2012 r. została ona zwrócona przez pocztę do nadawcy (dowód: karta nr 13).

Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie pismem z dnia 28 lutego 2013 r. (dowód: karty nr 23-24). W wyznaczonym terminie Przedsiębiorca nie zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Adrian Zając prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach, na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, prowadzonej przez Ministra Gospodarki. Przedmiotem jego działalności jest między innymi sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet (dowód: karta nr 7).

W dniu 16 lipca 2012 r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach.

W dniu 16 lipca 2012 r. do Przedsiębiorcy wysłano pismem **wezwanie** do udzielenia następujących informacji i przesłania poniższych dokumentów:

1. określenie formy prawnej, w jakiej jest prowadzona działalność gospodarcza;
2. przesłanie dokumentów rejestrowych NIP i REGON;
3. przedstawienie wszystkich aktualnie wykorzystywanych w obrocie z konsumentami regulaminów (warunków itd. wraz ze wszystkimi załącznikami) dotyczących sprzedaży prowadzonej za pośrednictwem Internetu, a także określenie daty, od kiedy obowiązują poszczególne ww. dokumenty;
4. opisanie, w jaki sposób konsumenci mogą zapoznać się z treścią obowiązujących regulaminów i pozostałych dokumentów dotyczących warunków sprzedaży za pośrednictwem Internetu, w szczególności kiedy i w jakiej formie są im one udostępniane;

5. szczegółowe opisanie trybu, w jakim odbywa się zawieranie z konsumentami umów sprzedaży za pośrednictwem Internetu;
6. przedstawienie kopii: pięciu przykładowych faktur oraz pięciu przykładowych rachunków wystawionych konsumentom w 2012 r. w związku z zakupem za pośrednictwem Internetu, wraz z ewentualnymi innymi dokumentami przekazywanymi konsumentowi w związku z zakupem (dowód: karta nr 6).

W wezwaniu wskazano jego podstawę prawną, poprzez powołanie art. 50 w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz art. 33 ust. 6 tej ustawy. W wezwaniu określono termin na udzielenie odpowiedzi jako „14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma”.

W wezwaniu zamieszczono informację o treści: „Powyższe informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy miało miejsce naruszenie przez Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach oraz czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Informujemy jednocześnie, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego **kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy**. Informujemy także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów” (dowód: karta nr 6).

W dniu 7 sierpnia.2012 r. do Delegatury Urzędu w Katowicach poczta zwróciła ww. wezwanie z dn. 16 lipca 2012 r., z adnotacjami na kopercie o awizowaniu przesyłki w dn. 19 lipca 2012 r. („adresat nieobecny, mieszkanie zamknięte, awizowano”) i o powtórny awizowaniu w dn. 25 lipca 2012 r. Ponieważ przesyłki nie podjęto w terminie w urzędzie pocztowym, w dn. 3 sierpnia 2012 r. została ona zwrócona przez pocztę do nadawcy (dowód: karta nr 8).

Zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm. - dalej także jako „KPA”) organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy. Na podstawie art. 42 § 1 KPA pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. W przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania (art. 43 KPA).

Zgodnie z art. 44 § 1 KPA w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres czternastu 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach

mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata (art. 44 § 2 KPA). W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (art. 44 § 4 KPA). Przepis ten oznacza fikcję prawną doręczenia. Bez względu, czy pismo rzeczywiście w ten sposób doszło do rąk adresata, przyjmuje się prawdziwość twierdzenia o doręczeniu¹. Wobec powyższego należy uznać, że doręczenie wezwania Przedsiębiorcy zostało dokonane zgodnie z art. 44 § 4 KPA.

W związku z nieudzieleniem odpowiedzi na ww. wezwanie w dniu 9 sierpnia 2012 r. do Przedsiębiorcy wysłano **ponowne wezwanie** (z dn. 8 sierpnia 2012 r.) do udzielenia informacji i dokumentów, takich samych jak wymienione w pierwszym wezwaniu.

Wezwanie zawiera wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych do prowadzonego postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Adriana Zajacę, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zajac w Kielcach. W wezwaniu wskazano jego podstawę prawną, poprzez powołanie art. 50 w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz art. 33 ust. 6 tej ustawy. W wezwaniu zamieszczono informację o treści: **„Informujemy także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”**. W wezwaniu określono termin na udzielenie odpowiedzi jako 5 (pięć) dni od dnia otrzymania pisma (dowód: karta nr 9). Wezwanie przesłano pocztą listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 4 września 2012 r. do Delegatury Urzędu w Katowicach poczta zwróciła ww. wezwanie z dn. 8 sierpnia 2012 r. z adnotacjami na kopercie o awizowaniu przesyłki w dn. 16 sierpnia 2012 r. („adresat nieobecny, mieszkanie zamknięte, awizowano”) i o powtórny awizowaniu w dn. 24 sierpnia 2012 r. Ponieważ przesyłki nie podjęto w terminie w urzędzie pocztowym, w dn. 31 sierpnia 2012 r. została ona zwrócona do nadawcy (dowód: karta nr 10). Wobec powyższego należy uznać, że doręczenie wezwania Przedsiębiorcy zostało dokonane zgodnie z art. 44 § 4 KPA.

W związku z nieudzieleniem odpowiedzi na oba wymienione wyżej wezwania w dniu 12 września 2012 r. do Przedsiębiorcy wysłano **ostateczne wezwanie** do udzielenia informacji i dokumentów, takich samych jak wymienione w ww. pierwszym i drugim wezwaniu.

Wezwanie zawiera wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych do prowadzonego postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Adriana Zajacę, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zajac w Kielcach. W wezwaniu wskazano jego podstawę prawną, poprzez powołanie art. 50 w związku z art. 48

---

¹ Grzegorz Łaszczycza, w: Łaszczycza G., Martysz C., Matan A. „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom I”, Lex 2010.

ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz art. 33 ust. 6 tej ustawy. W wezwaniu zamieszczono informację o treści: **„Informujemy także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”**. W wezwaniu określono termin na udzielenie odpowiedzi jako 3 dni (trzy) od dnia otrzymania niniejszego pisma (dowód: karta nr 11). Wezwanie przesłano pocztą listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 4 października 2012 r. do Delegatury Urzędu w Katowicach poczta zwróciła ww. wezwanie z dn. 12 września 2012 r. z adnotacjami na kopercie o awizowaniu przesyłki w dn. 17 września 2012 r. („adresat nieobecny, mieszkanie zamknięte, awizowano”) i o powtórny awizowaniu w dn. 25 września 2012 r. Ponieważ przesyłki nie podjęto w terminie w urzędzie pocztowym, w dn. 2 października 2012 r. została ona zwrócona do nadawcy (dowód: karta nr 12). Wobec powyższego należy uznać, że doręczenie wezwania Przedsiębiorcy zostało dokonane zgodnie z art. 44 § 4 KPA.

Kierowane do Przedsiębiorcy wezwania Prezesa Urzędu z dn. 16 lipca 2012 r., z dn. 8 sierpnia 2012 r. i z dn. 12 września 2012 r. zostały wysłane na adres zamieszczony we wpisie Przedsiębiorcy do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako „adres głównego miejsca wykonywania działalności” i jednocześnie jako jedyny „adres do doręczeń” (dowód: karta nr 7).

W toku postępowania ustalono, że w 2011 r. Przedsiębiorca uzyskał przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w wysokości [tajemnica przedsiębiorcy]. Wysokość przychodu Przedsiębiorcy określono na podstawie zeznania PIT-36 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 - dowód: karty nr 18-21.

W oparciu o dokonane ustalenia zważono, co następuje:

I. Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców do przekazywania Prezesowi Urzędu na jego żądanie wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. W myśli art. 50 ust. 2 powołanej ustawy żądanie to powinno zawierać określone elementy, a mianowicie: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie

konkurencji i konsumentów. Opinia ta została powołana w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2011 r. (sygn. akt XVII AmA 68/10).

Pisma Prezesa Urzędu kierowane do Przedsiębiorcy spełniały wyżej określone wymogi. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i pouczone Przedsiębiorcę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów będzie mogła zostać na niego nałożona kara pieniężna. Każde wezwanie zawierało podstawę prawną żądania, termin na udzielenie odpowiedzi i wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych do prowadzonego postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Adriana Zajacę, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zajac w Kielcach.

Każde z ww. pism Prezesa Urzędu wysłano na adres Przedsiębiorcy, zamieszczony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej jako „CEIDG”). Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.) wpisowi do CEIDG podlega oznaczenie miejsca zamieszkania i adresu zamieszkania przedsiębiorcy, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony. Na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy CEIDG udostępnia zawarte w niej dane i informacje określone w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia oraz adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak miejsce wykonywania działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 33 zd. 1 tej ustawy domniemywa się, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe. Na podstawie art. 38 ust. 1 tej ustawy dane i informacje udostępniane przez CEIDG są jawne, każdy ma prawo dostępu do danych i informacji udostępnianych przez CEIDG.

Pomimo prawidłowego doręczenia trzech pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianych żądań i konsekwencje braku udzielenia odpowiedzi, Prezes Urzędu nie uzyskał żadnych informacji ani dokumentów, o które się zwrócił.

W wyroku z dn. 11 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmA 123/09) stwierdził, iż: „żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzecznictwym, jak i pozaorzecznictwym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie. Obowiązek dostarczenia informacji i dokumentów może być nałożony w każdym z postępowań uregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc również w postępowaniu wyjaśniającym - i to bez względu na cel, któremu to postępowanie służy. Istotne jest, co należy wyraźnie zaznaczyć, że żądanie przedłożenia określonych informacji i dokumentów może być skierowane do strony postępowania, jak i do przedsiębiorcy, któremu status strony w danym postępowaniu nie przysługuje. Prezes UOKiK może, działając na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobligować do udzielenia informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców”.

Mając na uwadze przesłanki zastosowania sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu ocenił zachowanie Przedsiębiorcy w toku postępowania wyjaśniającego jako co najmniej nieumyślne. W ocenie Prezesa Urzędu Przedsiębiorca nie odbierając - pomimo awizowania przesyłek - kierowanej do niego korespondencji i tym samym nie odpowiadając na kierowane pod jego adresem wezwania do przekazania żądanych informacji i dokumentów powinien przewidzieć, że w ten sposób utrudnia toczące się postępowanie.

W świetle przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że nałożenie na Przedsiębiorcę kary określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z nieudzieleniem przez niego informacji w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. akt RKT-403-26/12/MZ jest uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro w dniu 31 grudnia 2012 r. wyniósł 4,0882 zł².

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Postępowanie Przedsiębiorcy stanowiło bardzo istotną przeszkodę w wykonywaniu podstawowych obowiązków Prezesa Urzędu, do których należy ocena, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W wyniku zaniechania udzielania odpowiedzi na postawione pytania i zaniechania przedstawienia wymaganych dokumentów znacznie utrudnione stało się kompleksowe przeprowadzenie postępowania zgodnego z regułami wymaganymi przez ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższa okoliczność spowodowała znaczne przedłużenie postępowania wyjaśniającego.

W świetle powyższych okoliczności Prezes Urzędu ustalił karę pieniężną w wysokości **10000 zł** (słownie: dziesięciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość **2446,06 euro** (słownie: dwóch tysięcy czterystu czterdziestu sześciu euro sześciu centów).

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji co do zasady może nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości równowartości 2446,06 euro stanowi jedynie około **0,0049%** kary maksymalnej.

---

² Źródło: tabela średnich kursów walut na oficjalnej stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, dostępna pod adresem http://nbp/home.aspx?f=/kursy/kursy_archiwum.html

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy wskazano jedynie, iż Prezes Urzędu przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa m.in. w art. 106 tej ustawy, winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie jej naruszenie.

W niniejszym przypadku pomimo doręczenia w trybie art. 44 § 4 KPA trzech wezwań kierowanych do Przedsiębiorcy, w każdym przypadku zawierających pouczenia o możliwości wszczęcia przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Przedsiębiorca nie udzielił w ogóle odpowiedzi na wezwania. Przy określeniu wysokości kary zważono także na fakt, że Przedsiębiorca nie dopuścił się wcześniej naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy zwrócić uwagę, iż ocenie przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu podlega tylko zachowanie Przedsiębiorcy w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-26/12/MZ. Pomimo tego można wskazać, iż również w toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej Przedsiębiorca nie udzielił Prezesowi Urzędu odpowiedzi na wezwanie zawarte w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Co do zasady wszczęcie przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej stanowi element dyscyplinujący przedsiębiorcę do podjęcia z nim współpracy. W tym stanie rzeczy dalsze konsekwentne nieudzielenie przez Przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu w sposób dobitny świadczy o lekceważącym stosunku do organu administracji publicznej, jakim jest Prezes Urzędu i obowiązków nałożonych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w wysokości stanowiącej równowartość 2446,06 euro jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stanowiąc dolegliwość dla Przedsiębiorcy, jednocześnie spełnia swą funkcję prewencyjną i wychowawczą.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Na podstawie art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o

ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Adriana Zająca, prowadzącego działalność gospodarczą jako Inter Sklep Adrian Zając w Kielcach, kosztami postępowania w wysokości **21 zł** (słownie: dwudziestu jeden złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 K.p.c. i art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn